

om met NSB'ers en Duitsers aan te pappen. Hij voelde zich min of meer de koning van de Nederlandse distributie en vond het kennelijk aangenaam dat hij links en rechts gunsten kon uitdelen, zo aan Hirschfeld die op zijn beurt de overige secretarissen-generaal, enkelen van zijn hoofdamtbenaren, Woltersom en diens naaste medewerkers, alsmede van tijd tot tijd ook diverse particulieren van extra-bonnen voorzag.¹ Ook de NSB en bijvoorbeeld de NSDAP ontvingen extra-toewijzingen maar deze deed de Hoo niet op eigen gezag – hij ontving er aanwijzingen voor van het *Reichskommissariat*. Hij protesteerde nimmer tegen dergelijke instructies en oefende bovendien weinig controle uit op de uitvoering zodat de z.g. distributiedienst van de NSB in de zomer van '44 zelfs de beschikking kon krijgen over door het CDK afgetekende blanco-toewijzingen waarop die distributiedienst dus zelf de hoeveelheden kon invullen. De correspondentie die de Hoo in zijn functie met die NSB- en Duitse instanties voerde, was van zijn kant een en al amicaliteit. In 'foute' kringen werd het dan ook vrij algemeen bekend dat een persoonlijk briefje aan de directeur van het CDK wonderen kon verrichten. Zo stuurde een 'foute' rechercheur die bij de afdeling *Kriminalpolizei* van de staf van de *Befehlshaber der Sicherheitspolizei und des SD* ingedeeld was, de Hoo begin '44 een brief waarin hij eerst allerlei eigen wensen kenbaar maakte en vervolgens te spreken kwam over *Gruppe V* – dat was het *Kommando* dat, eerst geleid door *Kriminalkommissar* Horak en nadien door *Kriminalkommissar* Oskar Wenzky, aan de Rijksrecherchecentrale toegevoegd was:

'En *last not least*, verzoekt de oude heer Gerhards bij *Gruppe V* die de laatste maanden sukkelende is aan spierpijnen, hem voor zijn rijwiel nieuwe banden te willen doen verstrekken. U kent hem toch, de oude *Obersturmführer*? Hij kan heel moeilijk lopen, moet echter toch zijn dienst blijven doen . . . Waar nu K.K. Wenzky kort geleden toch banden voor dienstpersoneel heeft aangevraagd aan uw bureau, moge ik u verzoeken, bij deze toezending, die naar ik hoop spoedig zal plaatsvinden, ook tegelijkertijd aan *Obersturmführer* Gerhards te willen denken. *Is voor u een klein kunstje*. Van dit laatste weet K. K. Wenzky niets af hoor Directeur. Dit is slechts een onderhands verzoekje van de heer Gerhards . . . U doet mij er tevens een groot genoegen mee, omreden ik hem dikwijls nodig heb voor

¹ Nog een voorbeeld dat buiten het CDK ligt: de NSB'er die directeur was van het rijksinkoopbureau, gaf in '43 Rost van Tonningen, Rambonnet en een aantal van zijn eigen functionarissen die NSB'er waren, de gelegenheid, zich uit de voorraden van het RIB artikelen aan te schaffen, die in winkels normaal niet meer te koop waren.